

Điền chi của Vusi nôi

- ✎ Nina Orange
- 🔊 Wiehan de Jager
- 📖 Phuong Nguen
- 😊 vietnamesisk
- || nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Điền chi của Vusi nôi

Skrevet av: Nina Orange

Illustrert av: Wiehan de Jager

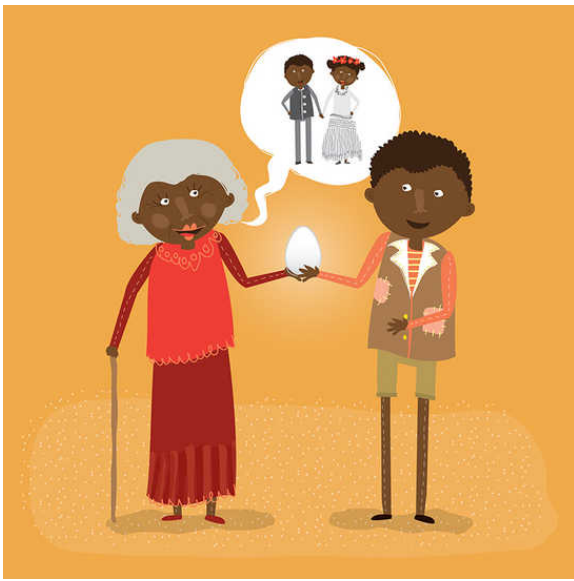
Oversatt av: Phuong Nguen

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

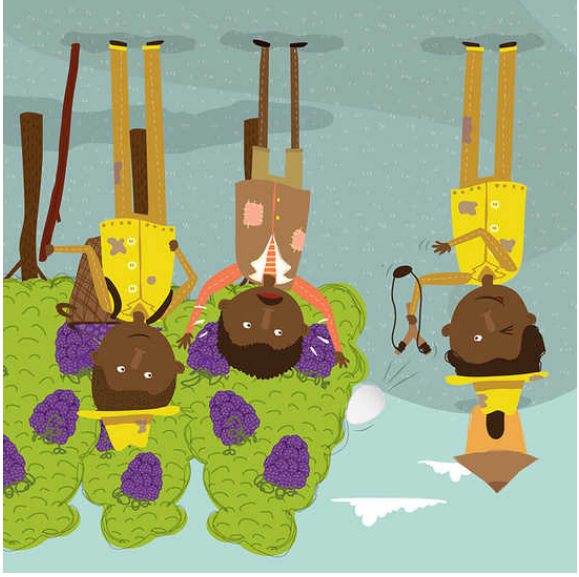
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

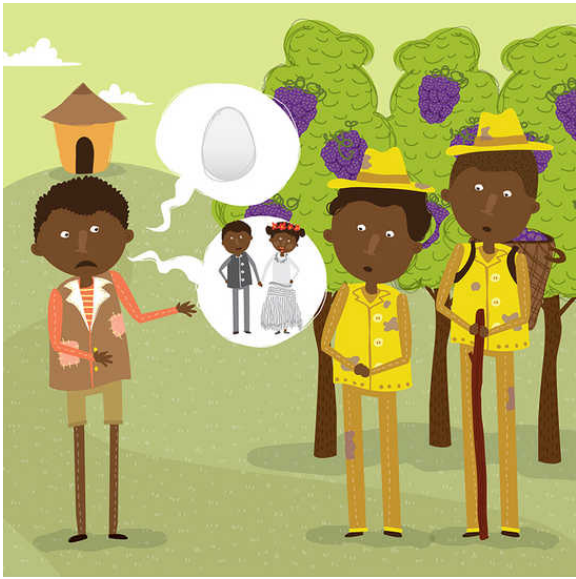
Một buổi sáng nọ, bà của Vusi gọi bạn ấy lại và nói: “Vusi, cháu hãy mang quả trứng này cho bố mẹ cháu nhé. Bố mẹ cháu muốn làm một cái bánh to cho đám cưới chị cháu đấy.”

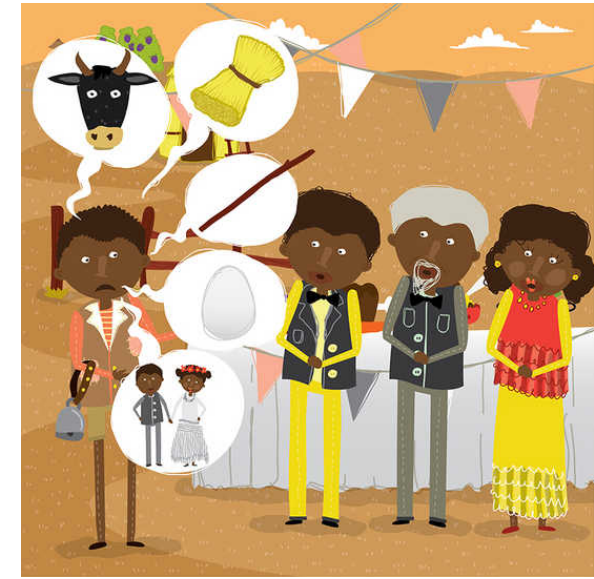
Trên đường đến nhà bố mẹ, Vusi gặp hai đứa con trai đang hái quả. Một đứa giắt quả trứng từ Vusi và ném nó vào một cái cây. Quả trứng vỡ ngay.

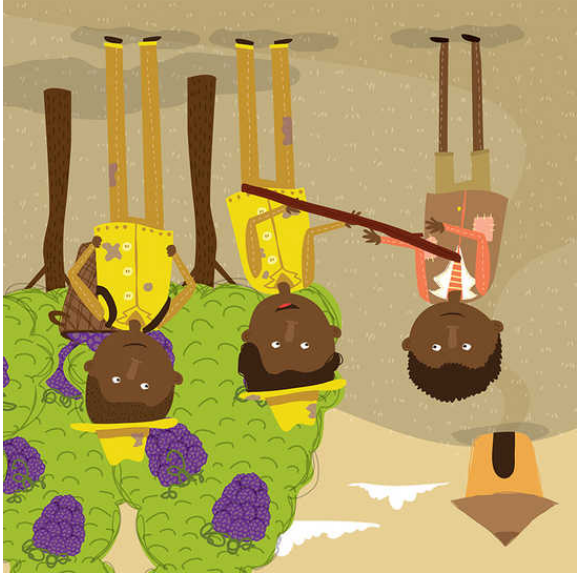
Chị Vusi suy nghĩ một lát rồi bảo: "Em trai Vusi của chị, chị không quan tâm đến quả. Chị thậm chí cũng không quan tâm tới bánh. Cả nhà chúng ta ở đây là chị thấy vui rồi. Bây giờ, hãy mặc quần áo đẹp lên và cùng ăn mừng ngày này!" Và đó là điều Vusi đã làm.

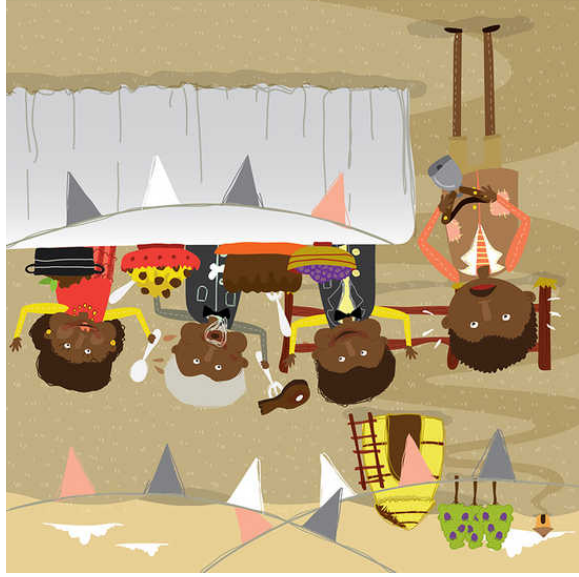
Vusi kêu lên: “Bạn đã làm gì vậy? Cái trứng ấy là để làm bánh. Cái bánh là cho đám cưới chị tôi đấy. Chị tôi sẽ nói gì nếu không có bánh cưới?”

Vusi kêu lên: “Em phải làm gì đây? Con bò chạy mất là quà đổi lại cỏ mà những người thợ xây cho em. Những người thợ xây cho em cỏ vì họ làm gậy cây gậy mà những người hái quả cho. Những người hái quả cho em cây gậy vì họ làm vỡ cái trứng để làm bánh. Cái bánh là cho đám cưới. Bây giờ không có trứng, không có bánh, và không có quà nữa.”

Hai đứa con trai cảm thấy rất có lỗi vì đã trêu Vusi. Một đứa bảo: “Chúng tôi không thể giúp gì với cái bánh được, nhưng đây là cây gậy cho chị của bạn.” Vusi tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Nhưng tôi giờ ăn thì bò chạy về với người nông dân. Và Vusi đi lạc. Vusi đến đám cưới chị mình rất trễ, khách cũng bắt đầu ăn rồi.

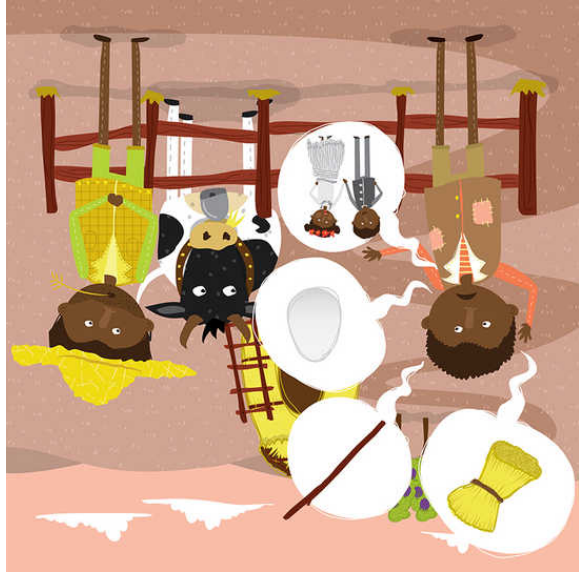
Trên đường đi, bạn ấy gặp hai người đàn ông đang xây nhà. Một người hỏi: “Chúng tôi có thể đung cây gậy chắc chắn đó được không?” Nhưng cây gậy không đủ chắc cho căn nhà, và nó gãy.

Bò cảm thấy có lỗi vì mình đã quá tham. Người nông dân đồng ý cho bò đi cùng Vusi về làm quà cưới cho chị của bạn ấy. Và thế là Vusi đi tiếp.

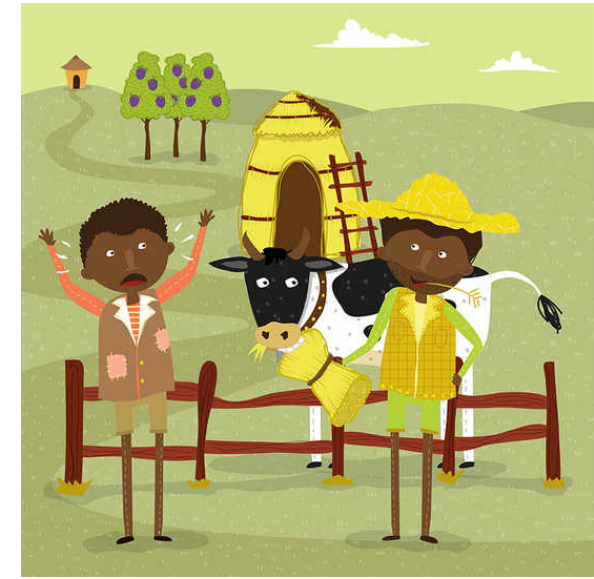
Vusi kêu lên: "Bác đã làm gì vậy? Cái gây là quả cười của chị cháu. Nhưng người hái quả đã cho cháu cái gây này vì họ đã làm vỡ quả trứng để làm bánh. Cái bánh là cho đám cưới chị cháu. Bây giờ trứng có trứng, không có bánh, và không có quả nữa. Chị cháu sẽ nói gì đây?"

Vusi kêu lên: "Bàn đã làm gì vậy? Cỏ đó là quả cười của chị tôi. Nhưng người thợ xây cho tôi cỏ bởi vì họ làm gây cái gây của những người hái quả. Nhưng người hái quả đã cho tôi cái gây này vì họ đã làm vỡ quả trứng để làm bánh cho chị tôi. Cái bánh là cho đám cưới chị tôi. Bây giờ không có trứng, không có bánh, và không có quả nữa. Chị tôi sẽ nói gì đây?"

Những người thợ xây cảm thấy có lỗi vì đã làm gãy cây gậy. Một người nói: “Bác không thể giúp gì với cái bánh được, nhưng đây là một ít cỏ cho chị của cháu.” Và thế là Vusi tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Trên đường đi, Vusi gặp một người nông dân và một con bò. Con bò hỏi: “Cỏ nhìn ngon quá. Tôi có thể ngặm một ít được không?” Nhưng cỏ ngon quá đến nỗi bò ăn hết cả.